

מ"ת 27083/05/15 - מדינת ישראל נגד ר

בית המשפט המחוזי בחיפה

מ"ת 27083-05-15 מדינת ישראל נ' ר

בפני כב' השופט יחיאל ליפשיץ
המבקשת
נגד
המשיב
מדינת ישראל
ר (עציר)

החלטה

1. לפני בקשה לשנות ולהקל בתנאי השחרור אשר הושתו על המשיב. כנגד המשיב הוגש, בתאריך 14.5.15, כתב אישום שייחס לו עבירות של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות, לפי סעיף 333 + 335(א)(1) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: **החוק**) וכן איומים, לפי סעיף 192 לחוק (2 מקרים), והכל בהקשר לאירוע מתאריך 08.5.15 בשעות הצהריים, אז על פי הנטען הגיע המתלונן (ז.ל., שהינו יליד 1957) לבית זוגו שהתגוררה אותה עת בצמוד לבית המשיב בחדרה. המתלונן הגיע לבית בת הזוג ברכבו והמתין לבת הזוג כאשר מרכבו בוקעת מוזיקה. משום כך, יצא המשיב מביתו והורה למתלונן "לכבות" את המוזיקה כשהוא מקלל אותו. המתלונן סירב לעשות כן ואף קילל חזרה את המשיב ובתגובה לכך איים המשיב על המתלונן כי "ישב עליו שבעה" ומיד בהמשך היכה אותו באגרופים ובבעיטות כאשר המתלונן שכוב על הארץ. בהמשך, נעמד המתלונן על רגליו אך סירב לעזוב את המקום. בתגובה לכך נטל המשיב מחצר הבית מוט ברזל והיכה את המתלונן בכל חלקי גופו תוך שהוא גורם לו לשבר בגולגולת ושבר בכתף.

2. עיון בחומר החקירה מעלה, כי קיימות ראיות לכאורה לנטען כנגד המשיב. למעשה, לא היתה על כך מחלוקת בין הצדדים הגם שב"כ המשיב העלה השגות שונות בהן חזר על גרסת המשיב, שתוצג להלן, כי הוא זה שהותקף בתחילת האירוע על ידי המתלונן וכי גם האחרון לא טמן ידו בצלחת.

בקצרה, טען המשיב (וכך גם גרסת רעייתו שהיתה עדה לחלקים של האירוע) היתה כי המתלונן הוא זה שרצה לתקוף תחילה את המשיב בכך שהחזיק במברג (טסטר) בידו, והמשיב, לפי אותה טענה, רק ניסה להתגונן.

עולה מהראיות כי המתלונן והמשיב התגוררו בשתי דירות של בית דו משפחתי. לטענת המשיב, הגיע המתלונן לבקר את חברתו (המתגוררת בבית הצמוד), כשמרכבו בוקעת מוזיקה בעוצמה גבוהה. המתלונן סירב להנמיך את המוזיקה ואף השיב בטון מזלזל. וכך תיאר זאת המשיב: "... ואז הוא (המתלונן - י.ל.) בנפנוף עם יד שמאל שלו כשהוא בתוך האוטו אומר לי 'לא רוצה להנמיך מה תעשה לי' ואז אמרתי לו 'יאללה יאללה תיסע תתקדם

עם הווליום שלך' ואז כבר הייתי עם הגב לכיוון שלו הייתי עם הפנים לכיוון הבית, וכל זה מלווה בקללות שלו, ואז שמעתי את הדלת של הרכב שלו נפתחת, הסתובבתי אליו סובבתי את הראש ואני רואה אותו יוצא לי עם מברג טסטר כזה בצבע צהוב... הוא התקרב לכיוון שלי ובכל מיני קללות ואיומים שהוא מלווה אותי, תפסתי לו את המברג ודחפתי אותו בעוצמה, הוא נפל על הרכב שלי על המכסה מנוע והתגלגל אחורה... נמשכו עוד כמה דחיפות ... אני התחננתי בפניו שיכנס לאוטו וייסע ואז הוא היה מלא דם ונעמד ליד האוטו שלו... כמוכן המשיך לקלל אותי.. (הודעת המשיב מיום 08.5.15 שורות 11-24). המשיב אישר כי הוא החזיק בידו צינור ברזל אותו מצא בחצר ואותו נטל לידו, לדבריו, לאחר שהוא דחף את המתלונן.

גרסת המתלונן היתה קוטבית לגרסת המשיב. המתלונן אישר שהוא נכנס עם רכבו לחניית הבית המשותף כשהוא שומע מוזיקה, אולם טען כי ההמשך היה כך: "... שמעתי מוזיקה. תוך כדי שהחניתי את האוטו הבן אדם יצא אחוז אמוק מהבית ואמר לי 'יא בן זונה תסגור את המערכת, יא בן זונה יש לי ילדים קטנים...' ואני אמרתי לו 'למה את המדבר ככה, יא בן זונה', אמרתי לו אני רוצה להיכנס, הוא אמר לי אתה לא נכנס... תכבה את המערכת ואתה לא נכנס לפה... אני ישב עליך שבעה... הייתי בין האוטו לשער הראשי והוא ישר הביא לי בוקסים בעיטות והעיף אותי על המכונית, בעיטות בגב, בצלעות, אני לא הגבתי רק בגלל דבר אחד כי אני עובד בחברת חשמל והיה חשוב לי שאני ימשיך לעבוד במקום העבודה שלי...". (הודעת המתלונן מתאריך 10.5.15). המתלונן תיאר כי בשלב מסוים היתה הפוגה באלימות הפיזית אולם המשיב חזר כשהוא מחזיק מוט ברזל בידו ושוב החל להכותו בכל הגוף. כמו כן, הכחיש המתלונן כי החזיק מברג בידו וציין כי מברג קטן היה תפוס על חולצתו וזאת משום עבודתו כחשמלאי.

אוסף כי רעיותו של המשיב וחברתו של המתלונן אף הן היו עדות לחלקים מהאירוע וכל אחת תמכה בגרסת בן זוגה או חברה.

יחד עם זאת, קשה לומר כי מדובר בתיק של "גרסה מול גרסה" (הגם שגם במצבים שכאלה אין לשלול קיומן של ראיות לכאורה). התיעוד הרפואי תומך בגרסתו של המתלונן ועולה כי לא היה מדובר במאבק כי אם באירוע בו הופעלה אלימות באופן חד צדדי, על פני הדברים, מצידו של המשיב בלבד. אוסף, כי גם אם יש ממש בגרסת המשיב, וזאת לצורך הדיון בלבד, לא היה כל צורך והכרח במידת האלימות שהפעיל כלפי המתלונן. קיימים בין השניים פערי גודל (המשיב הינו גדל גוף והמתלונן אינו כזה) וכן פערי גיל (המתלונן הינו יליד 1957 בעוד שהמתלונן יליד 1982).

3. זה המקום לציין, כי המשיב שוחרר בתנאים מגבילים כבר במסגרת מעצר הימים (מעצר בית בבית אחותו בחולון). כתב האישום הוגש כאשר לאור שחרורו. במועד הגשת כתב האישום הוריתי כי התנאים אשר נקבעו במסגרת שחרורו לעיל, ימשיכו לחול עד לאחר שיתקבל תסקיר שירות המבחן.

4. אסקור להלן את עיקר העולה מתסקיר המעצר:

המשיב הינו בן 33, אשר עלה ארצה מברית המועצות בגיל 12, נשוי ואב לילדים בגילאי 6 ו 2, אשר עבר עובר למעצרו כמכונאי במוסך בקיבוץ העוגן. שירות המבחן עמד על קליטתו בארץ ואודות הקשיים בהם נתקל. כן עמד שירות המבחן על נתוני משפחתו וכן על עברו הפלילי (עבירות רכוש מהשנים 2003 ו - 2008).

המשיב מסר לשירות המבחן כי האירוע בו היה מעורב החל כסכסוך שהסלים לאירוע אלים והוא חווה את האירוע כקורבן לנוכח התגרות המתלונן דווקא.

המשיב תיאר את שהותו בבית המעצר כחוויה טראומטית ומטלטלת וכן תיאר את הקשיים בהם הוא נתקל במעצר הבית בבית אחותו, אשר כוללים גם קשיים כלכליים.

שירות המבחן התרשם כי למשיב סף תסכול נמוך בהתמודדות במצבי לחץ והוא נוטה לבחירה בפתרונות אימפולסיביים. על אף קשיים אלה, למשיב שאיפות נורמטיביות בחייו ורצון להוכיח את יכולותיו ולתפקד בצורה תקינה בתא המשפחתי. עוד צוין, כי כלל נתוניו של המשיב והתרשמות שירות המבחן ממנו, מלמדים כי רמת הסיכון הנשקפת ממנו הינה ברמה הנמוכה. שירות המבחן התרשם כי המשיב אינו מאופיין בדפוסי חשיבה והתנהגות אלימים וכי האירוע הנדון מבטא קונפליקט נקודתי שהסתיים מבחינתו. באם המשיב ימשיך להיות בקשר עם שירות המבחן, יהיה ניתן להקל בתנאי השחרור באופן משמעותי.

שירות המבחן התייחס לבקשתו של המשיב לשוב ולהתגורר עם משפחתו בחדרה וכן לצאת למקום העבודה בו עבד טרם מעצרו. בהקשר זה, בחן שירות המבחן את החלופה שהוצעה (מעצר בית בחדרה בבית חמותו, לשם עברה רעייתו של המשיב להתגורר לאחר האירוע) והעריך כי המפקחים שהוצעו (חמותו, רעייתו ושני מעסיקיו במוסך) הינם מפקחים ראויים.

לכן, המליץ שירות המבחן על מעבר המשיב למעצר בית בבית חמותו תוך מתן אפשרות עבודה בפיקוח.

5. כאמור לעיל, המשיב שוחרר בתנאים מגבילים כבר במסגרת מעצר הימים לבית אחותו בחולון. השאלה העומדת בפניו, כיום, היא האם לאפשר לו לשוב ולהתגורר בחדרה יחד עם בני משפחתו.

אציין, בהקשר זה כי מקום מעצר הבית המוצע, אינו במיקום שם התרחש האירוע המתואר בכתב האישום. רעייתו של המשיב וילדיה עברו להתגורר בבית חמותו של המשיב, הנמצא אף הוא בחדרה.

ואולם, הבעיה היא כי חמותו של המשיב מתגוררת מרחק רחוב אחד ממקום האירוע (שם על פני הדברים עדיין מתגוררת בת זוגו של המתלונן) ורחק של רחובות ספורים ממקום מגוריו של המתלונן (וראה בנידון המפה שהוגשה במעמד הדיון מתאריך 15.6.15).

6. אצין, כי המפקחים שהוצעו - הן לעניין העבודה והן לעניין הפיקוח בבית (וכן הליווי למקום העבודה), היו ראויים ביותר. ממקום העבודה הגיעו בעלי המוסך בקיבוץ העוגן, שם עבד המשיב עובר למעצרו. השניים מסרו אודות מוכנותם להעסיק את המשיב, לפקח עליו וכן ללוותו לבית, ולו באופן חלקי (יחד עם רעייתו של המשיב). עוד הוצעו רעייתו של המשיב וכן חמותו, שאף הן הותירו, כאמור לעיל, רושם חיובי.

7. חרף ההתרשמות החיובית מהמפקחים, שדומני שגם המבקשת היתה שותפה לה, טענה המבקשת כי הקרבה הגיאוגרפית בין מקום מגורי חמותו של המשיב לבין מקומות מגורי בת זוגו של המתלון והמתלון עצמו, אינה מאפשרת היעדרות לשינוי מקום מעצר הבית. נטען, כי הדבר עלול להביא למפגש בין השניים. עוד נטען, כי שהיית המשיב במקום סמוך למקום מגוריו של המתלון, עשויה לפגוע בשלוות חייו של המתלון. בנוסף, הפנתה המבקשת לכוונת משפחת המשיב (כפי שעלה מעדות בת זוגו בדיון שהתקיים בתאריך 16.6.15) לעבור לאזור המרכז. לכן, נטען כי טוב תעשה משפחת המשיב אם תחפש חלופה הכוללת מקום עבודה באזור המרכז, במיקום המרוחק מהמתלון.

8. מנגד, טען בא כח המשיב כי המסוכנות הנשקפת מהמשיב הינה מינימאלית, אם בכלל. בא כח המשיב הפנה לנתוני והמלצות שירות המבחן ולכך כי אין מדובר בנצים המכירים זה את זה. משכך, אין כל חשש כי המשיב "יחפש" אחר המתלון. עוד הפנה בא כח המשיב למצבה הכלכלי של המשפחה ולצורך המידי של המשיב בחזרה למעגל העבודה.

9. לאחר ששקלתי את טיעוני הצדדים, סבורני כי יש מקום לאמץ את המלצות שירות המבחן ולאפשר למשיב להתגורר בבית חמותו.

אין מחלוקת אודות חומרת מעשיו של המשיב. זאת ועוד, גם אם אקבל, ולו לצורך דיון זה, חלק מטענותיו העובדתיות (כי המתלון אף הוא נקט בשפה אלימה או אף יצא לעבר המשיב בצורה שאינה מבשרת טובות), הרי שתגובתו האלימה של המשיב חרגה בהרבה מהסביר ומהנדרש. הפניתי בעניין זה לפערי הכוחות בין השניים ולחבלות שנגרמו למתלון.

ועדיין, סבורני כי בנסיבות העושה והמעשה, החשש הקונקרטי הנשקף מהמשיב כלפי המתלון, ובכלל, הינו נמוך.

לעניין המתלון - אין מדובר, כאמור לעיל, בנצים אשר הכירו אחד את השני ואף לא קיימת אינדיקציה כלשהי כי המשיב ינקוט באלימות יזומה כנגד המתלון, גם באם השניים יתגוררו בסמיכות יחסית האחד לשני.

שירות המבחן התרשם כי התקופה, גם אם לא ארוכה בה שהה המשיב מאחורי סורג ובריה היוותה עבורו אמצעי מרתיע ומצנן. עוד התרשם שירות המבחן כי המשיב, חרף נטייתו לבחירה בפתרונות אימפולסיביים, אינו מאופיין בדפוסי חשיבה והתנהגות אלימים. ההערכה היתה כי המסוכנות הנשקפת ממנו הינה נמוכה.

יש לזכור כי המשיב שוחרר (אמנם למקום מרוחק יחסית) לפני למעלה מחודש ועמד בכל תנאי השחרור.

כפי שצוין לעיל, התרשמתי לחיוב מהמפקחים שהוצעו.

על רקע החשש המסוים, ככל שקיים, שמא ייפגשו המשיב והמתלון בזמן חלונות ההתאוווררות, אני קובע כי ייאסר על המשיב "להסתובב" בעיר חדרה באופן רגלי וכי חלונות ההתאוווררות אותם אתיר, יהיו רק מחוץ לחדרה.

10. סוף דבר, אני מורה כדלקמן:

החל מתאריך 23.6.15 מקום מעצר הבית יהיה בבית חמותו של המשיב, הגב' א ס,

על המשיב יפקחו בכל עת אחת מהמפקחות הבאות: הגב' סימיאן שפרטיה הובאו לעיל, אשתו של המשיב, הגב' ש ס ר, ת.ז.; או מי מהמפקחות שאושרו בעבר.

חמותו של המשיב ורעייתו יחתמו, כל אחת, על התחייבות צד ג' ע"ס 5,000 ₪.

המשיב יוכל לצאת לעבודה במוסך י.פ העוגן בקיבוץ העוגן, בימים א-ו' 07:00-19:00, וישהה שם בפיקוחם של מר פ י, ת.ז.; או מר ר ל, ת.ז., בכפוף לחתימתם על התחייבות צד ג' ע"ס 5,000 ₪.

המשיב ילווה בדרך אל/מ המוסך על ידי אחד מהמפקחים (אם בני משפחתו ואם בעלי המוסך).

בכל השעות מעבר לשעות העבודה, ישהה המשיב, כאמור לעיל, במעצר בית בבית חמותו בחדרה ויותר לו לצאת לחלונות אוורור כל יום, בין השעות 09:00-11:00 (בימים בהם אינו עובד) וכן בין השעות 19:00-21:00, ובלבד שהדבר יהיה מחוץ לחדרה, ובליווי אחד מהמפקחים. במילים אחרות, המשיב יהיה רשאי לצאת את ביתו ולנסוע מחוץ לחדרה באותם חלונות התאוווררות.

למען הסר ספק, אני אוסר על המשיב ליצור כל קשר עם המתלון ובת זוגו, בין במישרין ובין בעקיפין וכן אוסר עליו להימצא בטווח של פחות מ 75 מטר מבתיים.

11. לשלוח לצדדים.

12. המאשימה תדאג לקחת חזרה את תיק החקירה מלשכתי.

עמוד 5

ניתנה היום, ל' סיוון תשע"ה, 17 יוני 2015, בהעדר הצדדים.